

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2016/310,**annettu 26 päivänä marraskuuta 2015,****Japanissa voimassa olevan, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY säädetyn järjestelyn kanssa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽¹⁾ (Solvenssi II) ja erityisesti sen 172 artiklan 4 kohdan ja 227 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 2009/138/EY perustetaan riskiperusteinen vakavaraisuusjärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten unionissa. Direktiiviä 2009/138/EY aletaan soveltaa unionissa toimiviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin täysimittaisesti 1 päivänä tammikuuta 2016.
- (2) Direktiivin 2009/138/EY 311 artiklan mukaisesti komissio voi hyväksyä kyseisessä direktiivissä tarkoitettuja delegoituja säädöksiä myös ennen sen soveltamispäivää.
- (3) Direktiivin 2009/138/EY 172 artikla koskee sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettavan, kolmannen maan tai lainkäyttöalueen vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuutta, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kyseisessä kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävien yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia voidaan käsitellä samalla tavoin kuin mainitun direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.
- (4) Direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdassa säädetään määräaikaisen väliaikaisen vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten kolmansien maiden tai lainkäyttöalueiden osalta, joiden jälleenvakuutusalan vakavaraisuusjärjestelyt täyttävät tietyt perusteet. Väliaikainen vastaavuus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020 asti, ja sen voimassaoloa voidaan jatkaa enintään yhdellä vuodella, kuten 172 artiklan 5 kohdassa säädetään.
- (5) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta kolmansien maiden sellaisten vakuutusyritysten osalta, jotka kuuluvat unionissa kotipaikkaa pitäviin ryhmiin. Vastaavuuden vahvistaminen mahdollistaa sen, että kun tällaiset ryhmät käyttävät raportoinnissaan konsolidointimenetelmänä vähentämistä ja yhteenlaskemista, ne voivat ryhmän vakavaraisuusvaatimusta ja hyväksyttävää omaa varallisuutta laskiessaan ottaa huomioon kolmannen maan sääntöjen mukaan lasketut pääomavaatimukset ja käytettävissä olevan pääoman (oman varallisuuden) sen sijaan, että ne laskettaisiin direktiivin 2009/138/EY perusteella.
- (6) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa säädetään määräaikaisen tilapäisen vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten kolmansien maiden tai lainkäyttöalueiden osalta, joiden vakuutusalan vakavaraisuusjärjestelyt täyttävät tietyt perusteet. Tilapäisen vastaavuuden vahvistaminen on voimassa kymmenen vuotta, ja se on uusittavissa.
- (7) Väliaikaisen vastaavuuden arvioimisessa direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdan nojalla ja tilapäisen vastaavuuden arvioimisessa 227 artiklan 5 kohdan nojalla on sovellettava useita perusteita. Kyseisiin perusteisiin sisältyy tiettyjä yhteisiä vaatimuksia, jotka koskevat erityisesti käytössä olevia vakavaraisuusjärjestelyjä sekä valvojan valtuuksia, resursseja ja tehtäviä. Muut perusteet, etenkin edistymiseen kohti täyttä vastaavuutta, tietojen vaihtoon valvontaviranomaisten kanssa ja salassapitovelvollisuuteen liittyvät perusteet, ovat kyseisille kahdelle vastaavuustyyppille erilaiset.

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (8) Japanin vakavaraisuusjärjestelystä säädetään vakuutusyhtiölaissa ja vakuutusyhtiöasetuksessa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuonna 2010. Vakuutusyhtyrysten hyväksymistä varten on olemassa kattava lupamenettely. Jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen tarvitaan Japanissa vahinkovakuutuslupa. Hallintoon, riskienhallintaan ja tietojen julkistamiseen liittyvistä vaatimuksista määrätään osittain Japanin finanssivalvontaviraston (Japan Financial Services Agency, JFSA) laatimissa valvonnan suuntaviivoissa. Valvonnan suuntaviivat eivät ole oikeudellisesti sitovia, mutta JFSA valvoo niitä tiiviisti ja sillä on valtuudet määrätä tarvittaessa korjaavia toimia.
- (9) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) antoi maaliskuussa 2015 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (¹) 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle lausunnon Japanissa voimassa olevasta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavasta sääntely- ja valvontajärjestelmästä. Tämän jälkeen EVLEV on avustanut komissiota myös direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdan mukaisessa Japanin vakuutusalan arvioinnissa. Komissio on tukeutunut arvioinnissaan EVLEVin antamiin tietoihin.
- (10) Japanissa toimii riippumaton vakuutusvalvoja JFSA, jolla on tarvittavat valtuudet ja resurssit tehtäviensä suorittamiseen. Vuonna 2013 JFSA:ssa työskenteli noin 100 toimihenkilöä kokoaikaisesti vakuutusvalvonnassa, ja muualta organisaatiosta oli saatavilla lisävahvuutta. Tutkintavaltuuksiin sisältyvät paikalla tehtävät tarkastukset, ja seuraamuksiin voi kuulua hallinnollisia määräyksiä, joilla voidaan muun muassa peruuttaa toimilupa ja määrätä yksittäisiä seuraamuksia. JFSA voi myös toimittaa tiedostoja syyttäjille.
- (11) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava kattavat raportit JFSA:lle, jolla on laajat valtuudet tehdä uudelleenjärjestelyjä vaikeuksissa olevissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä tai asettaa ne selvitystilaan; JFSA on käyttänyt näitä valtuuksia tehokkaasti viime vuosikymmeninä useissa henkivakuutusyrityksissä, jotka ovat olleet vakavissa vaikeuksissa.
- (12) JFSA on sopinut useista yhteistyöjärjestelyistä muiden valvojien kanssa kaikkialla maailmassa. Vuodesta 2011 se on ollut osapuoli kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors) monenvälisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa, joka koskee valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa. Sillä on useita kahden- tai monenvälisiä yhteistyösopimuksia muiden valvojien kanssa, myös useiden unionissa toimivien valvojien kanssa.
- (13) JFSA:n henkilöstöön sovelletaan tiukkoja salassapitovelvollisuuksia. JFSA:n säännöt ja käytännöt suojaavat riittävästi ulkomaisten valvojien toimittamia luottamuksellisia tietoja. Koko JFSA:n nykyisen tai entisen henkilöstön on säilytettävä luottamuksellisia kaikki tiedot, jotka he ovat saaneet tehtäviään suorittaessaan. Luvaton paljastaminen voi johtaa kurinpidollisiin seuraamuksiin, rikostutkintaan ja rankaisemiseen. Ulkomaisilta valvojilta saatuja, luottamukselliseksi merkittyjä tietoja käsitellään luottamuksellisinä, ja niitä käytetään ainoastaan ulkomaisen valvojan kanssa määritettyyn tarkoitukseen.
- (14) Henki- ja vahinkovakuutusyritysten varat arvostetaan Japanin tunnustamien yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti. Useimmat, joskaan eivät kaikki, varat arvostetaan käypään arvoon. Joissakin tapauksissa jotkin varojen luokat (kuten joukkovelkakirjat ja lainat) arvostetaan kirjanpitoarvoon. Kun varat arvostetaan hankintamenoon, useimmat realisoitumattomat voitot ja tappiot otetaan huomioon käytettävissä olevien omien varojen määrittämisessä. Henki- ja pitkän aikavälin vahinkovakuutusten vakuutustekninen vastuuvetä diskonttataan. JFSA määrittää määraajoin vakuutusteknisen vastuuvetä diskonttaamisessa käytettävän diskonttokoron. Sopimuksen tekemisen päivämäärästä alkaen vakuutustekninen vastuuvetä voidaan arvioida uudelleen ainoastaan ylöspäin (sitä ei koskaan arvioida sopimuksen päivämääränä arvioitua arvoa alhaisemmaksi). Näin ollen markkina- ja muuta kehitystä, joka johtaisi vakuutusteknisen vastuuvetä alenemiseen (kuten korkotason nousu), ei oteta huomioon. Vakuutusyritysten on myös analysoitava tulevaa kassavirtaa kunakin tilikautena vakuutusteknisen vastuuvetä asianmukaisuuden kannalta ja tarvittaessa koottava lisävarantoja.
- (15) Sekä henki- että vahinkovakuutusyritysten osalta valvontaviranomaisten toimet voidaan ottaa käyttöön kolmen eri kynnysarvon perusteella, jotka määritellään erilaisiksi "solvenssimarginaalin suhdeluvuiksi" (Solvency Margin Ratios, SRM) ja ilmaistaan suhdelukuna, joka saadaan jakamalla kaksinkertaiset omat varat "kokonaisriskin" pääomavaatimuksella. "Kokonaisriski" kattaa vakuutusriskit, korko- ja markkinariskit, operatiivisen riskin ja katastrofiriskin. Katastrofiriskin ja vähimmäistakuuriskin osalta voidaan käyttää sisäisiä malleja. JFSA:lla on valtuudet määrätä tiettyjä korjaavia toimia, vaikka ylintä valvontatoimien raja-arvoa (SRM yli 200 prosenttia) ei rikota; se voi esimerkiksi vaatia vakuutusyrityksiä toteuttamaan korjaavia toimenpiteitä kannattavuuden,

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

luottoriskin, vakauden tai maksuvalmiusriskin osalta. Jos SRM on alle 0 prosenttia, JFSA voi keskeyttää liiketoiminnan kokonaan tai osittain.

- (16) Japanilaisia vakuutusyrityksiä vaaditaan hallinnoimaan riskejä yksilöllisesti ja kokonaisvaltaisesti yrityksen riskinhallintasuunnitelman avulla. Vakuutusyrityksiä vaaditaan toteuttamaan asianmukaista riskienhallintaa järjestelmällisesti ja kattavasti. Tällä tarkoitetaan sen selvittämistä, tiedostetaanko relevantit riskit, ovatko riskien määrittämiseen liittyvät vaatimukset objektiivisia ja asianmukaisia, onko tuleva pääoma riittävä keskipitkän ja pitkän aikavälin liiketoimintastrategian kannalta ja millainen liiketoimintaympäristö on. JFSA edellyttää myös, että vakuutusyritykset suorittavat oman riskien ja vakavaraisuuden arvioinnin ja raportoivat sen tuloksista ylimmälle johdolle.
- (17) Japanilaisilla vakuutusyrityksillä on lakisääteinen velvollisuus toimittaa JFSA:lle liiketoimintakertomus puolivuositin ja vuosittain. Lisäksi vakuutusyritysten on laadittava vuosittain tiettyjä selventäviä asiakirjoja ja pidettävä ne julkisesti saatavilla päätoimipaikassaan.
- (18) Japanin vakavaraisuusjärjestely kehittyy koko ajan. Ryhmiä koskevat vakavaraisuusvaatimukset otettiin käyttöön vuonna 2010. Sen jälkeen, kun EVLEV aloitti Japanin valvontajärjestelmän vastaavuuden arvioinnin suhteessa direktiivin 2009/138/EY 172 artiklaan vuonna 2011, Japani on käynnistänyt uudistuksia, jotka parantavat sen vakavaraisuusjärjestelyä. Vuosina 2011, 2012 ja 2014 laadittiin useita taseiden taloudelliseen arviointiin perustuvia raportteja ja tehtiin kenttätestejä. Harkittavana olevat muutokset antavat aiheutta uskoa, että Japanin vakavaraisuusjärjestelyn tuleva kehitys lisää sen vastaavuutta direktiivin 2009/138/EY vaatimusten kanssa.
- (19) Tämän arvioinnin jälkeen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavan Japanin vakavaraisuusjärjestelyn olisi katsottava täyttävän direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 4 kohdassa säädettyä väliaikaista vastaavuutta ja direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa säädettyä tilapäistä vastaavuutta koskevat vaatimukset.
- (20) Tässä päätöksessä määritetyn väliaikaisen vastaavuuden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 direktiivin 2009/138/EY 172 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
- (21) Tässä päätöksessä määritetyn tilapäisen vastaavuuden voimassaoloajan olisi oltava kymmenen vuotta direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Japanissa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Japanissa ja joihin sovelletaan vakuutusyhtiölakia, katsotaan väliaikaisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osastossa säädettyä järjestelyä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun väliaikaisen vastaavuuden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.

2 artikla

Japanissa voimassa olevan vakavaraisuusjärjestelyn, jota sovelletaan sellaisten yritysten vakuutustoimintaan, joiden kotipaikka on Japanissa ja joihin sovelletaan vakuutusyhtiölakia, katsotaan tilapäisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu tilapäinen vastaavuus myönnetään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER
